

De bunker

Bé Wolff

Goudplevieren en een bunker

Dick A. Jonkers

Onlangs werd ik benaderd door Juun de Boer, die bezig was met het digitaliseren van waarnemings-kaartjes uit het archief van de Vogelwerkgroep. Hij had meldingen van goudplevieren uit Eemland, die afkomstig waren van een zeker Wolff, met als waarnemingsplaats 'de bunker'. Wat was dat voor iemand en in welke polder waren die goudplevieren gezien? Of ik wat meer duidelijkheid kon verschaffen. Hoe zo een bunker in de Eempolders. Zo'n bouwsel was daar nergens te vinden.

Een speurtocht werd door mij ondernomen, te beginnen bij de waarnemer. Bé (A.B.H.) Wolff (27-08-1917) was voor mij geen onbekende naam. Toen ik mij 1966 in het Gooi vestigde, hoorde ik die na korte tijd geregeld voorbij komen.

Wolff was een nauwgezet waarnemer, die veel van de vogels heeft vastgelegd die hij signaleerde. Hij zwierf vaak langs de kust van de voormalige Zuiderzee en door de aangrenzende polders. Met zijn

dagboeken begon hij in 1935. Hij was toen achttien jaar en die eindigden in 1983. Er is dankbaar gebruik gemaakt van zijn aantekeningen voor ons boek 'Vogels tussen Vecht en Eem'. In dit boek staat bij de beschrijving van de goudplevier nergens iets van zijn hand dat verwijst naar de bunker. Niet zo vreemd, want in de regio Eemland hielden zich vroeger zeer veel goudplevieren op. Wellicht bood het bouwsel een goed uitzicht over de omgeving.

Waar lag die bunker nu eigenlijk? Dank zij de hulp van Frans Ruyter van de Historisch Kring Blaricum kwam ik daar achter.

De bunker stond aan de oude kustlijn van de voormalige Zuiderzee, die toen al IJsselmeer heette. De precieze plek waar was iets oostelijk van de huidige oprit van de brug over het Gooi-/Eemmeer van de A27, wat lager dan de plek, waar de Gooi- en Eemmerdijk in elkaar overgaan bij de polder De

Kampen. De bunker was een overblijfsel uit de Tweede Wereldoorlog en in gebruik als observatie-post van de Duitse krijgsmacht voor schiet-oefeningen. Op topografische kaarten is hij als militaire object nooit aangegeven geweest. Daarna raakte de bunker in onbruik. Eind jaren zestig van de vorige eeuw waren de bunker en omgeving o.a. een excursiedoel voor leden van de Katholieke Jeugdorganisatie voor Natuurstudie.

In 1970 begon de Blaricumse kunstenaar, maker van de Ergooiersboom zijn eigen atelier in de bunker van de polder de Oostermeent, zoals die toen werd aangeduid. De bunker vond een roemloos einde tijdens de aanleg van de A27 begin jaren tachtig van de vorige eeuw toen hij werd opgeblazen.

Naar grote aantallen goudplevieren hoef je tegenwoordig niet meer op zoek te gaan in de polder De Kampen.